

Den næste sag var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til folketingsbeslutning om overførelse af varer fra bunden liste til friliste [af Tholstrup m. fl.].

Valgt blev: *Lars P. Jensen, Einer-Jensen, Brodthagen, Poul Hansen (Kalundborg), Peter Nielsen, Sofie Pedersen, Hans Rasmussen, Robert Sørensen, Anker Lau, Erik Erikson, Jørgen Gram, Holmberg, Sønderup, Weikop, Halfdan Hendriksen, Aksel Møller og Jørgen Jørgensen (Lejre).*

Derpå fulgte:

Tredie behandling af forslag til lov om adoption.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4528, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 647).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Udenfor tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Udvalgets ordfører (Nina Andersen): Ved sagens anden behandling bebudede den højtærede justitsminister, at han til tredie behandling ville stille et ændringsforslag til sigtende, at adoptionsloven ikke skulle gælde for Grønland, men ved kongelig anordning skulle kunne sættes i kraft for denne landsdel. Udvalget, som har været samlet til et møde, har behandlet dette ændringsforslag, der er foranlediget af ministeriet for Grønland, og enstemmigt tiltrådt det, og jeg skal anbefale, at man stemmer for det.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Udvalgets ordfører (Nina Andersen): Ved afslutningen af behandlingen af det foreliggende lovforslag føler jeg trang til at sige nogle ord.

Jeg vil gerne først udtale tilfredshed med, at man nu står overfor gennemførelsen af denne nye adoptionslovgivning. Herved lovfæstes forhold, som mange tror allerede er gældende lov i dag, og det er en fordel, at selve loven bringes i overensstemmelse med den almindelige opfattelse. Vi opnår også herved — som den højtærede justitsminister sagde det ved anden behandling — at komme meget nær til den tilstræbte nordiske enhed på dette område. Der er for Danmarks vedkommende en lille afvigelse fra det, man på nordisk basis havde tænkt sig — jeg tænker på det sidste punktum i § 13, hvorefter der er skabt mulighed for at opretholde et adoptivbarns arveret efter dets virkelige slægt. Men som helhed når vi altså meget nær op til, hvad man kan kalde det nordiske ideal.

Inden forhandlingen slutter, må jeg dog berøre et forhold, som udvalget i sit sidste møde har beskæftiget sig med. Det drejer sig om det ændringsforslag til § 5, som blev vedtaget ved anden behandling, og om de udtalelser, som den højtærede justitsminister under andenbehandlingen fremsatte vedrørende dette ændringsforslag, idet den højtærede justitsminister hævdede, at ændringsforslaget betyder, at der i virkeligheden kan ske bortadoption af en person helt op til 21 års alderen, uden at den pågældende er underrettet derom. Udvalget er af den opfattelse, at denne justitsministerens fortolkning ikke kan være rigtig efter paragraffens ordlyd.

Man har netop indgående drøftet formuleringen og det anvendte ordvalg for at være sikker på, at den undtagelse, der er tale om, kun sigter til *børn*. Der indeholdes i § 5 i den nye affattelse en generel regel med en undtagelse. I den generelle regel, der står først, hedder det:

„Er den, der ønskes adopteret, over 12 år, bør bevillingen ikke meddeles uden den pågældendes samtykke,“
Altså: for så vidt angår den generelle regel,

[Nina Andersen.]

taler man her om „den, der ønskes adopteret“, og det må altså her dreje sig om alle aldersklasser — hvis jeg må bruge det udtryk. Men når man kommer til det, der er undtagelsen, hedder det:

„..... medmindre indhentelsen af samtykket skønnes at være til skade for barnet.“

Man vil altså se, at der er valgt ord, hvorefter undtagelsen alene sigter på *børn*, og vi er af den opfattelse, at § 5 må forstås således, at man ved adoption af en person over 12 år kun kan undlade at indhente den pågældendes samtykke, hvis det er et barn, der er tale om, og hvis samtykkets indhentelse skønnes at være til skade for barnet.

Vi vil gerne bede justitsministeren udtale, at også han er af den opfattelse, at den pågældende tekst kan forstås og fortolkes således. Endvidere vil vi også gerne fra justitsministeren høre, at han er villig til at administrere loven efter denne forståelse, denne fortolkning.

Gideon: Det mindretal, hvis synspunkter jeg gjorde omhyggeligt rede for ved lovforslagets anden behandling, beklager meget, at det under forslaget behandling ikke har været muligt at nå frem til større frihed på dette område, at det har været ugørligt at få gennemført en valgfri ordning, hvorved man var i stand til bedre at tilgodese de mangeartede forhold, der her er tale om. Imidlertid må vi jo, som jeg også gjorde gældende ved andenbehandlingen, erkende, at lovforslaget, som det nu foreligger — ikke mindst efter vedtagelsen af ændringsforslagene ved anden behandling — skaber en bedre ordning end den, der er gældende i øjeblikket. Jeg kan derfor også på det nævnte mindretals vegne anbefale at stemme for lovforslaget her ved tredje behandling.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): I anledning af de bemærkninger, udvalgets ærede ordfører fremsatte, vil jeg gerne sige, at jeg ikke mener, den ærede ordfører har ret i sin fortolkning af § 5. Når man stryger den absolutte aldersgrænse, de 16 år, er der efter den nu vedtagne formulering af § 5 ingen fast aldersgrænse, og man kan ikke

bygge fortolkningen ensidigt på ordet „barnet“ i paragraffens slutning. Derimod er jeg ganske enig med det ærede medlem i, at man ved en naturlig fortolkning af bestemmelsen må nå dertil, at man kun i undtagelsestilfælde vil undlade at indhente barnets samtykke, og at det vil være utænkeligt, at man vil anvende denne undtagelsesbestemmelse på et barn, der er over 15—16 år gammelt; jeg vil gerne understrege, at vi i justitsministeriet vil administrere bestemmelsen på denne måde.

I anledning af de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Gideon fremsatte, vil jeg gerne udtrykke min taknemlighed over, at også partiet venstre vil stemme for lovforslaget i den form, det fik ved anden behandling. Selvom jeg naturligvis ud fra mit synspunkt ikke kan være enig i den begrundelse, mindretallet har givet i tillægsbetænkningen, så glæder jeg mig dog over, at der er nået et resultat. Jeg anbefaler lovforslaget til vedtagelse.

Udvalgets Ordfører (Nina Andersen): Omend den højtærede justitsminister var uenig med mig i præmisserne, er vi altså enige om resultatet, og efter den højtærede ministers udtalelse vil jeg gerne slutte med at anbefale, at man stemmer for lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 138 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om sygeplejersker.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1430, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 653).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.